

71

nelleke

de buurt waarin wij woonden , was het oude deel der stad
men had daar elkaar niet altijd even lief
er woonden ook van die vrouwtjes, zonder broekkie aan het gat
en menig heer, bezocht zo'n hartedief.
ik groeide op in die buurt, voor mij een paradijs
ik heb er veel gelachen en gezien
er werd ook geknukt, met het nodige gekrijs
veel gefeest, en gezongen bovendien
men kende elkaar, van haver tot gort,
en niemand in onze buurt, kwam werkelijk iets te kort
want als puntje bij paaltje kwam, hielp men elkaar steeds weer,
die buurt, die buurt zo'n fijne buurt, is er nu niet meer
als kind vond ik dat alles, heel gewoon en helemaal niet slecht
en de mooiste vrouw daar vond ik, nelleke, dat meen ik echt oprecht.

nelleke, nelleke van palen
je was de mooiste vrouw uit onze buurt
nelleke, nelleke van palen
ze zeiden steeds, de duivel zou jou halen
nelleke, nelleke van palen
ik weet nog hoe je liep, en mannen binnen riep
nelleke, nelleke van palen, was het een duivel, die jou kwam halen

voerman kobus, bond zijn paard daar aan een lantarenpaal
om in een kroegje, een borreltje te pikken
de bakker, de slager, och wat waren ze toch kaal
en die leuke kapper, waar ik mijn haar liet knippen
je had de visvrouw en de groenteman met hun rammelende kar
de buurtagent hij raakte toch zo vaak daar in de war
en vloekend zwaaide hij de gummieknuppel dan
maar allen hoorden bij die buurt, net als guus de krantenman
ik weet nog, die zomeravond, het was vreselijk heet,
bij de bewoners ging door merg en been, een afgrijselijke kreet
de duivel was geweest bij haar, het was altijd wel gezegd
en had zijn poten, stevig om haar strotje heen gelegd
blauw had men haar gevonden, zo gezegd, vermoord
nelleke, we hebben gebid voor jou, omdat ons moeder zei dat hoort

nelleke, nelleke van palen
je was de mooiste vrouw van de buurt
nelleke, nelleke van palen
ze zeiden steeds, de duivel zou jou halen
ik weet nog, hoe je liep, en mannen binnen riep
nelleke, nelleke van palen, was het een duivel die jou kwam halen

h.v.h.